

Busjebal

Mijn vader tafeltenniste niet onverdienstelijk. In de bedrijvencompetitie behaalde hij ongekennde successen, helaas niet zoveel als [Bert van der Helm](https://nl.wikipedia.org/wiki/Bert_van_der_Helm) nationaal en internationaal scoorde. De batjes slingerden door het hele huis en op een gegeven moment probeerden we een balletje met een batje in een conservenblikje te mikken. Nog leuker bleek het om in de gang twee blikjes neer te zetten met een meter of drie ertussen, achter elk blik een persoon met een batje, zittend op de grond een balletje in het blikje van de ander te mikken. Toen bleek dat

balletjes vaak uit het blikje sprongen, belandde er een verfrommeld doekje op de bodem, zodat het balletje voortaan een zachte landing maakte. Op de trap nam het publiek plaats c.q. de overige spelers in het toernooi. Ik weet niet meer af we op tijd speelden of op het behalen van een bepaald aantal punten, wat ik me wel herinner is de geweldige punten die er gescoord werden. Balletjes via de muur, via één keer stuiten op de rand van het blikje of zo scherp aangesneden dat het balletje rondjes draaide in het blikje. Uiteraard traptten we op balletjes of verwondden we ons aan de muur bij pogingen een balletje terug te slaan. Busjebal is lange tijd de familiesport geweest in huize Rispens. Ik moest er aan denken toen ik sinds lange tijd een blik perziken opende.